

סמל ראשון יגאל ליבשיץ
נפל בח' בניסן תשס"ג (10.4.2003)
בן עשרים ואחת למותו
מקום מנוחתו: בית העלמין הצבאי ראשון לציון

ילדות

יגאל ליבשיץ נולד בה 'באייר תשמ"ב (28.4.1982) במוגילוב, בלרוס, ברית המועצות. יגאל נקרא על שם סבתו, ג'ניה לזכרה. בגן בבלרוס התחבר עם הרבה ילדים, היה מאוד שובב, חברמן, שעליו סופרו המון סיפורים על ילדותו. אך בגיל 7, עלתה משפחתו לארץ ישראל וכל החברים והסיפורים נשארו מאחור.

כאשר עלו לארץ ישראל יגאל ומשפחתו ,
התיישבו בראשון לציון ויגאל למד בבית ספר
"יפה נוף".

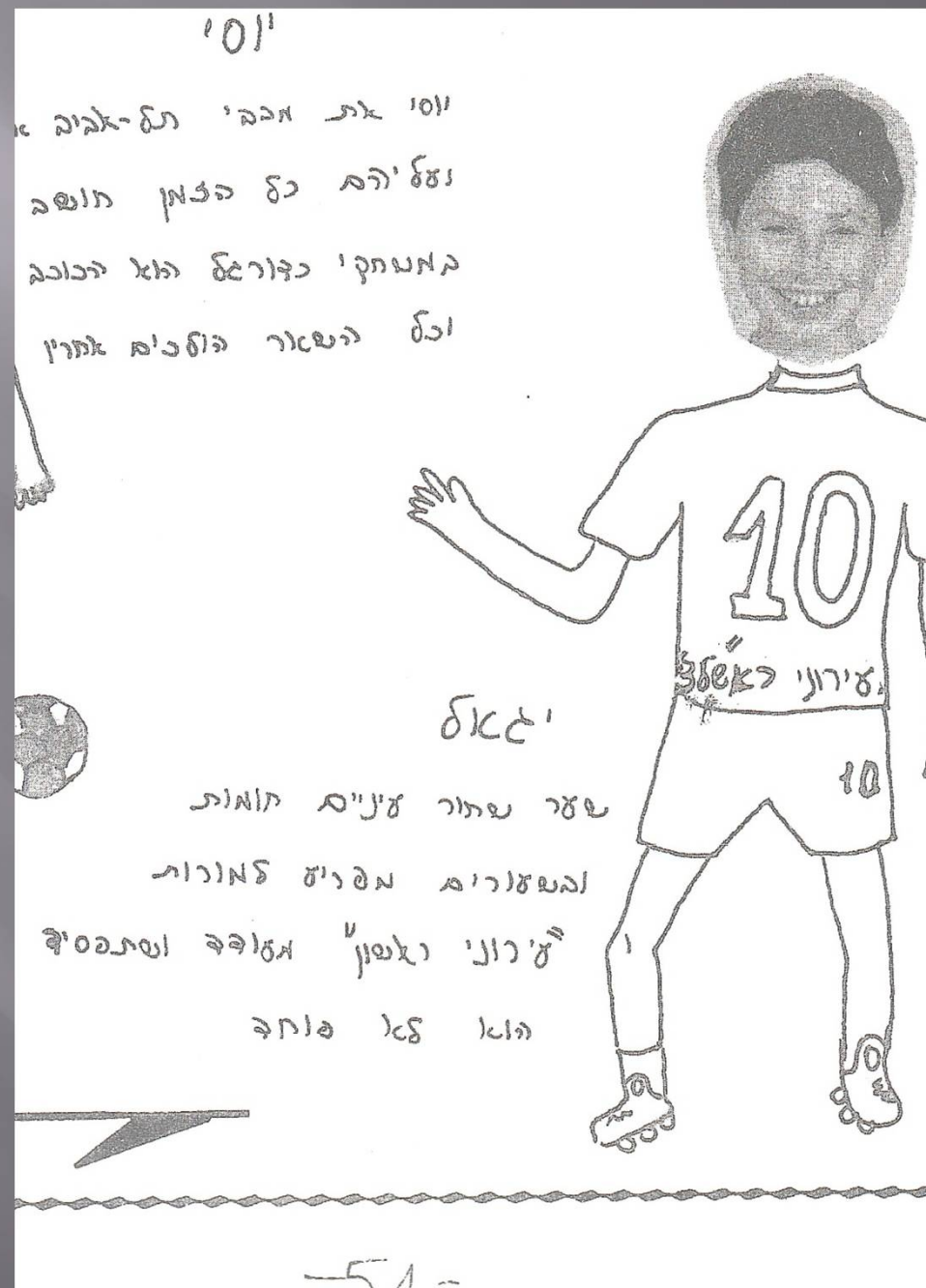
בבית הספר התאקלם מהר מאוד והכיר המון
חברים חדשים. גם בבית הספר החדש היה נחוש
לעזור אך לרוב הסתבך בצרות.

בית הספר

אמנם יגאל היה חברותי ונעים בחברתו, הסתבך
בהמון צרות ובעיקר -סגר חשבונות.
לא פעם אמו הגיעה לבית הספר כדי לתרף את
מעשי בנה, אך כמובן שהכעס התפוגג והחיים
המשיכו.

דברי המחנכת של יגאל לקראת סיום בית הספר היסודי

בסופו של דבר, בית הספר היסודי הייתה חוויה
בשבילו שלימדה אותו להכיר את הארץ, ולאהוב
עד אינסוף את הטבע ואת ההיסטוריה של מדינת
ישראל.

לאחר בית הספר "יפה נוף" עבר לחטיבת
הביניים "מעין" ומשם המשיך לתיכון "טומשין".

טקס בר המצווה

אירוע בר המצווה היה ייחודי עבור יגאל ובעיקר בלתי
נשכחים. הטקס היה מרגש עבורו וגם כך האירוע.

הגיוס לצבא

יגאל סיים בהצלחה את התיכון והגיע לצבא. כאשר
נכנס ללשכת הגיוס רצה לשרת בגולני.
בסופו של דבר עקשנותו הניבה תוצאות, וכך יגאל
הצטרף לחטיבת גולני שבה כל כך חשק.

1 מתוך 1 עמוד

ליגאל לא היה קשה למצוא חברים חדשים בפלוגה
שבה שירת, הוא שירת במסייעת הגדוד 13 ושירת
בהר דב וג'נין.

שנה לפני סיום השירות הצבאי עבר לתפקיד ב'
קודקוד כנהג של מפקד הפלוגה, והמשיך את
הפעולות המבצעיות בשטחים.

הפיגוע בו נהרג יגאל

בח' בניסן תשס"ג, 10.4.2003 לפנות בוקר, חדרו שני מחבלים פלסטיניים לבסיס הטירונים שבו שירת יגאל ופתחו באש. באותו היום הובאו למנוחות סמל ראשון יגאל ליבשיץ ז"ל ועופר שרעבי ז"ל.

דברי ההספד

חבריו של יגאל סיפרו עליו שכל רגע שהיה בצבא,
הוא אהב. הוא היה פשוט
"מורעל" על הצבא..

גיסו, אדי סיפר עליו שהיה בחור מיוחד, כל הזמן דאג
לחיילים שהיו אתו, שהיו במצב כלכלי קשה. כל פעם
שהוא גילה שחבר נמצא במצוקה, הוא ניסה לעזור לו
בכל מיני דרכים, ולא פעם היית רואה אותו אוסף
תרומות. כזה הוא היה - בן אדם שאוהב לעזור לכל
הסובבים אותו

מורשת והנצחה

לאחר מותו של יגאל, החליטה המשפחה
לשמור את חדרו כפי שהיה ולשמור בו את
מדיו של יגאל, נשקו וכל חפץ שסימן עבורו
משהו בחייו, ונכתב לכבודו שיר.

למה, כל כך ל"גולני" נמשכת?
נועדת לחיות, לצחוק, לאהוב
ועכשיו? פצע פעור בליבנו השארת
נותר רק יגון ומכאוב.
כל כך הרבה שאלות של מדוע,
למה אותך? למה מפה?
כי רק הטובים באופן קבוע
לוקח האל לעצמו.
העצב בלתי פוסק, אין גבול לצער
בליבנו תמשיך תמיד לשיר, לכתוב וליצור
רק תשמור על הוריק מלמעלה
ואנחנו ונצח נזכור.
נושרים ונושרים על הקבר עלי הסתיו,
הוא לא מתחשב בצער שלנו
עברנו שנה אבל כאילו זה עכשיו.
קרה אסון בעצב לכולנו.
הנפש זועקת, קורעת חזה
מדוע צרה כה גדולה נחתה?
שאלות רבות תישארנה ללא מענה...
למה אצלנו? למה אתה?

(תורגם מרוסית)

יוצר המצגת:

רון אוקופניק

כיתה: י"א 5

בית ספר: מקיף ז' רביבים

יזכור